

ud fra noget principielt Synspunkt kan forlanges, at en Dansk, der har Bopæl i Danmark, ikke skal kunne øve sin Valgret ved Valg til det danske Folketing og det danske Landsting, ligegyldigt om han har haft kortere eller længere Ophold indenfor en enkelt Kreds. Det maa da staa til Valgloven at afgøre, paa hvilket Sted vedkommende skal optages paa Valglisten, og hvor han følgelig skal udøve sin Valgret. Hvis Opholdsbestemmelsen fjernes, vil tilige en Hindring for Søfolks Valgret bortfalde, og det maa sikkert siges at være en Uretfærdighed, naar den nuværende Grundlov eller de nuværende Valglovsbestemmelser — hvordan man nu ser paa denne Sag — hindre Sømænd i at afgive deres Stemme.

Endvidere have vi ment, at den Bestemmelse, som nu udelukker fra Valgret dem, der fra Fattigvæsenet have nydt Understøttelse, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt, er for streng og ikke er i Overensstemmelse med den Opfattelse, man nu har, men at kun en Understøttelse af Fattigvæsenet i et Aar før Valget bør have den Karakter, at den berøver Valgret.

Med Hensyn til Valgbarheden til Folketinget tro vi at burde foreslaa, at enhver, der har Valgret til Folketinget, tillige er valgbar.

Hvad Folketingets Sammensætning angaar, tro vi efter de Forhandlinger, der ere førte her i Tinget i den sidste Tid, og da vi vide, at der her i Folketinget er overvejende Stemning herfor, at burde foreslaa, at Folketingets Medlemsantal sættes til et bestemt Tal. Vi mene at burde blive staaende ved Enmandskredse og de direkte Valg med Omvalg. Vi have da foreslaaet Antallet af Folketingets Medlemmer fastsat til 132, hvilket Tal er valgt, fordi det er det dobbelte af Landstingets Medlemstal, 66, og man paa et tidligere Tidspunkt, ved vor Forfatnings Begyndelse, har peget paa det ønskelige i, at Folketinget var dobbelt saa stort som Landstinget, og endvidere fordi de Forslag, der ere fremkomne fra Regeringen og i Rigsdagen, ere sluttede i Tallet 132. Hvis det under Arbejdet for en midlertidig Revision af Valgkredsloven, hvilken vi mene bør paaskyndes og utvivlsomt burde gennemføres, før et saadant Forslag til Grundlovsændring endelig traadte i Kraft, viser sig, at man lettere kan komme overens om et Tal som 126 eller 128, ville vi ikke have noget imod, at den samme Regel, som var foreslaaet oprindelig, at Folke-

tingets Medlemsantal ansattes til 126—132, blev indført, men vi have her anset det for rigtigt at fremsætte det principielle Standpunkt.

Vi have anset det for rigtigt i selve Grundloven at indføre Kravet om Omvalg efter et frit Omvalgssystem, idet vi i øvrigt erkende, at dette System kan indføres alene ved Valgloven. Men skal man gaa til en Grundlovsændring af hele Valgsystemet, vil det være rigtigt at sætte Principet ind her. Endvidere tro vi i Overensstemmelse med, hvad jeg før sagde om Sømænds Valgret, at det er rigtigt udtrykkeligt at fastsætte, at der i Valgloven skal gives Regler for, hvorledes Vælgere, der have lovligt Forfald, skriftligt kunne afgive Stemme, saa at altsaa en Ret til skriftligt at afgive Stemme ikke blot kommer Søfolk til gode, men ogsaa andre, der lovlig ere hindrede i at være paa det Sted, hvor deres Stemmeret skulde udøves.

De næste Paragraffer omtale Landstingets Sammensætning. Af disse Ord fremgaar allerede, at vi have ment at burde bevare et Landsting. Vi have ment det rigtigt at føje vort Forslag saa nær som muligt til Juni-Grundlovens Bestemmelser, der byggede to forskellige Ting op paa det samme Grundlag, den almindelige Valgret. Juni-Grundloven pegede, idet den fastsatte den almindelige Valgret og Udnævnelse af Landstinget gennem Valgmænd som sit endelige Resultat, paa, at man kunde lade Landstinget vælges af Kommunerne. Denne Vej er selvfølgelig ogsaa anvendelig, men vi tro, at hvad Juni-Grundloven blev staaende ved, var at foretrække for denne Form for Landstingets Sammensætning, idet der ved den anden Form gives Kommunerne Opgaver, som ligge udenfor deres naturlige Opgaver, nemlig væsentlig politiske Opgaver, som muligvis ville kunne komme til at gribe for stærkt ind i deres Arbejde. Med andre Ord, det er den nøjeste mulige Tilknytning til Juni-Grundloven, der her foreslaas. Vi have indskrænket os til angaaende Landstingets Valgret at gentage Juni-Grundlovens § 39, saaledes som den maa lyde, naar der tages Hensyn til den særlige Maade, hvorpaa Landstingsvalget paa Færøerne finder Sted, idet vi foreslaa: „Valgret til Landstinget har enhver, der ifølge § 30 har Valgret til Folketinget. De valgberetigede vælge — bortset fra Færøerne — ud af deres Midte Valgmænd efter de Bestemmelser, som gives i Valgloven“. Fra Juni-Grundlovens Valglovsbestemmelser have vi saa ført de nødtørftigste Forslag over